

tet ved denne Lejlighed kom med, eller det skulde ske ved lignende Forslag, at blandt de Institutioner, der skulde bidrage, var ogsaa Amtsrepartitionsfonden, maa vi først og fremmest have Opmærksomheden henvendt paa, at faa en anden Beskatning til Amtsrepartitionsfondene.

Ændringsforslag Nr. 8 er stillet særlig efter Henstilling til Udvalget fra det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk). Udvalget deler fuldstændig hans Betragtning af, at blandt de sociale Udgifter, over hvilke der af de forskellige Kommuner gives en Oversigt, som indsendes til Indenrigsministeriet, og paa Grundlag af hvilken de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Staten yder i Tilskud til Kommunerne, fordeles, bør ogsaa medtages de Udgifter, som denne Lov vil forvolde de enkelte Kommuner. Derpaa gaar Ændringsforslaget altsaa ud.

Ændringsforslag Nr. 9 angaar i Virkeligheden ogsaa en Realitetsændring. I Stedet for det Udvalg, som var foreslaaet i Lovforslaget, og hvori Amtmanden skulde have Sæde sammen med en Repræsentant for Hjælpekassen og en Repræsentant for vedkommende Kommunalbestyrelse, foreslaar man det simple, at den Myndighed, som faar med Administrationen af denne Lov at gøre, er Kommunalbestyrelsen. Ønsket herom blev fremført af flere Medlemmer, blandt andet af mig, ved første Behandling, og det er tiltraadt af hele Udvalget. Vi ere temmelig sikkert alle af den Anskuelse, at vi nu efterhaanden have faaet saa mange Raad af vidt forskellige Slags ude i Kommunerne, at der, fordi vi faa en Lov paa det her omhandlede Omraade, ingen Grund er til atter at faa et nyt Raad. Kommunalbestyrelsen har et saa stort lokalt Kendskab som vistnok ingen andre i Kommunen, der er i den Repræsentanter for alle Samfundsklasser og for de forskellige Dele af Kommunen, og Uddelingen af disse Understøttelser kan derfor med størst Berettigelse lægges i dens Haand, saa meget mere, som det er den, der har Pligten til at skaffe Pengene til Veje. Man bør ikke forflygtige Ansvar, hvad man maaske i enkelte Tilfælde har været noget tilbøjelig til, og jeg mener, at man kan anstille den Betragtning, at Kommunalbestyrelserne i de fleste Tilfælde ville administrere denne Lov paa den mest økonomiske Maade. Jeg er ingen Ynder af, at Kommunalbestyrelserne, naar vi faa denne Lov, skulde optræde fedtet og kun yde ringe Understøttelser, som de paagældende hverken kunne leve eller dø af, men jeg tror, at Kommunal-

bestyrelserne netop ere i Stand til at veje de mange forskellige Forhold, som her maa tages i Betragtning, mod hverandre, og i de enkelte Tilfælde ville kunne afsige en Kendelse om, hvor meget der kan anses for passende og maa ydes.

Ændringsforslagene Nr. 10 og 11 gaa ud paa, at Værgeraadene sættes i Forbindelse med denne Lov. Det er muligt, at de, selv om man ikke havde en saadan Bestemmelse i Loven, alligevel havde haft Ret til at træde til i visse Tilfælde, men det er blevet fremhævet, særlig fra københavnske Repræsentanters Side, at det vilde være meget heldigt, om man fik bestemt fastslaet i Loven, at Værgeraadene skulde træde til og have en tilsynsførende Virksomhed. Jeg tror, det er heldigt, at netop Værgeraadene komme i Forbindelse med denne Lov, idet der vanskeligt kan blive for mange, der have Tilsyn med, at Anvendelsen af de Midler, der her udgives, sker paa rette Maade. Jeg mener, at Værgeraadsinstitutionen særlig har Betingelser for her at kunne gøre et godt Arbejde.

Ændringsforslag Nr. 12 er stillet af Ministeren og tiltraadt af hele Udvalget. Det er en lignende Paragraf som den, der findes i Alderdomsunderstøttelsesloven om en Appellinstans, hvortil baade Kommunalbestyrelsen og den vedkommende, som søger Understøttelse, kunne henvende sig i Tilfælde, hvor de finde sig forurettede. Vi have ingen Indvendinger at gøre mod dette Ændringsforslag, men finde det naturligt, at der indsættes saadanne Bestemmelser.

Ændringsforslag Nr. 13 gaar ud paa, at en Revision af Loven skal finde Sted senest i 1916—17. Netop fordi det er en ny Lovgivning, vi her ere inde paa, mene vi, at det kan have sin Betydning, at Loven underkastes et Eftersyn efter en Del Aars Forløb, og at de Fejl, som maatte vise sig at være i den, kunne rettes. Ogsaa af en anden Grund er man gaaet dertil. Det er omtalt i Betænkningen, at det temmelig sikkert vil være af stor Betydning, om ikke alene denne Lov, men i det hele alt, hvad der vedrører Lovgivningen for og om Børn, bliver underkastet en fælles Drøftelse, saa at der maaske kan komme større Særtethed til Veje, end man hidtil har kendt. Ændringsforslag Nr. 14 gaar kun ud paa at indføre det lille Ord „af“ foran „Enkemænd“ i Lovforslagets Titel, for at ingen Misforstaaelse skal være mulig.

Det var altsaa samtlige 14 Ændringsforslag, hvorom Udvalget staar enigt. Jeg